

INUIT ATAQATIGIIT

Inatsisartuni

UKA 2018/22
09.10.18.
Peter Olsen

Forslag til: Inatsisartutlov nr. xx af xx. xxx 2018 om udnyttelse af vandkraftressourcer til produktion af energi (Naalakkersuisoq for Erhverv og Energi)

Inuit Ataqatigiit takker for Naalakkersuisuts ovennævnte beslutningsforslag og har følgende bemærkninger til denne.

At vi så vidt skal have vedvarende og ren energi, er for Inuit Ataqatigiit vigtigt og er et af vores politiske målsætninger.

Vandkraft er et af energiproduktionsformer der kan betegnes som produktion ved hjælp af vedvarende energi. Dette lovforslag tager afsæt i, at reglerne for anlæggelse, forundersøgelse samt benyttelse af vandkraftværk ønskes at være nemmere og mere strømlinede.

Dermed ønsker man at fjerne den tidsbestemte eneret for der er gældende i dag samtidig man forny bestemmelserne. Vi kan som eksempel nævnte søen ved Maniitsoq hvor man i 2007 har givet Alcoa eneretten, og som det er enhver bekendt er vi nået den dag i dag, hvor Alcoa ikke har taget skridt til at realisere vandkraftværket.

Ved netop dette lovforslag ophæves Alcoas eneret, hvorved andre interesserede kan få tildelt retten til forundersøgelse samt produktion af vedvarende energi. Det er ikke positivt at store koncerner har opnået tidsubegrænset eneret på vandkraftenergi og hvor de igennem mange år end ikke har taget skridt til opstart af byggeri.

Derfor kan man regne med Inuit Ataqatigiits støtte til Naalakkersuisuts lovforslag.

I dag er frekvensen af vores brug af vedvarende blandt de højeste i verden; den energiproduktion fra vandkraftværker samt den varmeproduktion fra affalandsanlæg var på 72,4 procent af Nukissiorfiits samlede produktion i 2017. I dag giver graden af vores energiproduktion fra vedvarende energi grund til stolthed. Desuagtet mener Inuit Ataqatigiit at vi ikke blot skal læne os tilbage med det resultat vi allerede har opnået, men sætter os nye mål for at øge graden af vores energiproduktion fra vedvarende energikilder.

I november 2017 præsenterede Naalakkersuisut deres energi og vandproduktionsplan. Deri er opført 35 mål for Nukissiorfiit om energi samt vandproduktion indtil år 2030.

I takt med at graden af vedvarende energiproduktion stiger, falder vores afhængighed af importeret fossil brændstof.

Derfor ønsker Inuit Ataqatigiit at vi øger andre former for vedvarende energiproduktion udover energiproduktion fra vandkraftværker. Inuit Ataqatigiit

mener at følgende energiproduktionsformer ud over vandkraftværker skal udvikles her i landet:

- Solenergi ([Solenergianlæg samt varmeproduktion fra solkraft](#))
- Vindkraftenergi
- Energiproduktion af jordvarme
- Biomasse (forbrænding af træer m.v. til varmeproduktion)
- bølge samt tidevandsenergiproduktion

Med disse bemærkninger ønsker vi afslutningsvis at få oplyst to særlige punkter;

For det første: Hvad status er på projekteringen af vandkraftværk ved Orpissuut ved Qasigiannuit? Fastholder man planerne eller har man indstillet projekteringen? Grunden til at vi spørger er, at dette ikke ses i den nye koalitionsaftale samt at den er fjernet fra finanslovsforslaget.

Inuit Ataqatigiit kan ikke acceptere, at denne er fjernet fra planerne, idet det er i modstrid med planen om at man i 2030 skal basere størstedelen af energiproduktionen fra vedvarende energikilder.

2009 – 2013 koalitionen har medtaget dette på deres program, men desværre har 2013 – 2016 koalitionerne fjernet dette, men vi har fået den genoptaget på programmet under vores deltagelse i koalitionen fra 2016 - 2018.

Dette vandkraftværk er ansat til at skulle koste i omegnen af 1 milliard kr. Grunden til at andre koalitioner ikke har medtaget dette, er at man anser at opførelsen ikke ville kunne svare sig.

Inuit Ataqatigiit vil under ingen omstændigheder tro på, at dette ikke vil kunne betale sig og vi kan ikke forstå denne antagelse; hvordan kan man betegne en vedvarende energiproduktion til ikke at kunne svare sig?

Vandkraftværket ved Qasigiannuit skulle ellers udover Qasigiannuit forsyne Aasiaa og Kangaatsiaq med energi. Efter de seneste oplysninger udgør udgifterne til fossile brændstoffer i disse 3 byer omkring 40 mio. kr. om året. 400 mio. kr i løbet af 10 år samt 800 mio. kr. i løbet af 40 år.

Det vil sige at man efter omkring 25 år vil vandkraftanlægget ved Qasigiannuit tjene sig selv hjem, hvilket giver anledning til at tro, at dette vil anses om positivt, hvor vi ikke brænder 40 mio. kr. om året eller 1000 mio. kr. i løbet af 25 år – men kunne bruge disse midler til andre vigtige formål i samfundet.

For andet spørgsmål:

Vi ved allerede at der ved Maniitsoq allerede blev projekteret til den nu aflagte Alcoa-projekt et vandkraftværk. Hvor langt henne i processen er projektering af vandkraftværket? Er projekteringen færdiggjort? Eller er den nedlagt? Hvad er

Naalakkersuisuts planer omkring planerne for denne? Vi vil med spænding vente på svarene på ovenstående spørgsmål.

Med disse bemærkninger støtter Inuit Ataqatigiit Naalakkersuisuts forslag og henviser forslaget til behandling i relevant udvalg.

Tak